

Книжовната наука.

Една отъ най-голъмытъ дарбы Божіи на челоуѣка е книжовната му наука. Споредъ нейъ научаваме какво е станало и какво става днесъ по всички далечны страны на вселеннѣѣ; открываме какво сѣ направили на старо врѣме прадѣдытъ ны, спазваме за потрѣбѣтъ си, прѣзъ всичкый си животъ, онова което можахмы да забравимъ за малко врѣме, и събираме богато съкровище свѣдѣнія за потомцытъ си.

Чрезъ писмото, може Европеецътъ да държи взаимнописаніе съ пріателя си въ Америкѣ или въ Японіѣ; а чрезъ прочитаніето, научаваме какъ сѣ ся обхождали старытъ Българи, по кой начинъ сѣ служили Богу Евреитъ; познаваме какво е писалъ Моисей, что е пророкувалъ Енохъ, гдѣ е живѣлъ Адамъ и какво е направилъ въ рай. Чрезъ книжовнѣтъ наукѣ и най-последнитъ наши внуцы могатъ да ся научатъ какво станва сега въ нашѣ Българіѣ още и въ далечный Кытай.

Съ единъ рѣчь, писменното художество съживява всичкытъ минѣли години и прѣдставя като прѣдъ насъ и най-удалеченытъ народы; щото и съ жителитъ на четыртѣхъ крайща на земѣтъ, отъ най-старытъ вѣкове на челоуѣчеството, можемы пѣкакъ си да ся спрѣказуваме и да ся опознаваме.

Но най-първа полза е знаніето на Священното Писаніе, въ което отредилъ Богъ на преднитъ свои слугы да напишѣтъ открытіята, колкото самъ Той е направилъ съ силѣтъ на правдѣтъ, на промыслѣтъ и на своѣтъ благодать, за да познаемъ ный пѣтътъ кѣмъ небесата и кѣмъ вѣчното блаженство.

Така книжовната наука ни дава единъ видъ безсмъртіе на този свѣтъ, и ны е дала Словото Божіе за подкрѣплєніе на безсмъртнѣтъ нашѣ надѣждѣ за въ бѣдѣще.

— По-добрѣ е да научишъ чедото си на Книжно ученіе а не да му напечелишъ пары да му оставишъ.

— Въ каквото и да е занятіе не искуснытъ сѣ много и за нищо не сѣ достойны, а искуснытъ сѣ малко и за всичко достойны.